

سطح برخورداری از خدمات بهداشت و درمان در شهرستان‌های استان خوزستان با بهره‌گیری از تکنیک فرایند سلسله مراتبی فازی (Fuzzy AHP)

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۷/۰۱/۹۵

تاریخ دریافت مقاله: ۰۸/۲۰/۹۴

سعید امان‌پور (دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران)
سحر حسن‌پور* (کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، اهواز، ایران)

چکیده

امروزه خدمات بهداشت و درمان به عنوان یکی از عوامل مؤثر در توسعه‌یافتن جوامع شناخته شده است. اگر خدمات حیاتی سلامت به طور هماهنگ توزیع نشده باشند، مطلوبیت چندانی برای همه ساکنان ایجاد نمی‌کنند و این امر ضعفی است که روند نیل به توسعه پایدار را با مشکل مواجه می‌سازد. در استان خوزستان نیز مشاهده شده است که خدمات بهداشت و درمان تمایل به تمرکز در شهر اهواز را داشته‌اند و برخی شهرستان‌های این استان از داشتن حداقل خدمات سلامت محروم بوده‌اند. به خاطر همین، این پژوهش با هدف بررسی و تحلیل شاخص‌های خدمات سلامت در استان خوزستان انجام شده است. راهبرد پژوهش، کاربردی و شیوه انجام آن توصیفی- تحلیلی است. برای گردآوری اطلاعات مورد نیاز از روش کتابخانه‌ای استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش ضربی پراکندگی (CV)، آزمون T و مدل فرایند سلسله‌مراتبی فازی (Fuzzy AHP) بهره‌گیری شد. این روش‌ها وضعیت سلامت استان خوزستان را به وسیله ۲۰ شاخص منتخب بررسی کردند. برای انجام بهتر محاسبات از نرم‌افزارهای spss و excel استفاده شد. مدل فرایند سلسله‌مراتبی یکی از مدل‌های تصمیم‌گیری چندشاخصه (MCDM) است که کارایی آن در شرایط عدم اطمینان تأیید شده است. محاسبات این مدل نشان داد که شهرستان اهواز با اخذ امتیاز ۲/۳۰۲، برخوردارترین شهرستان استان خوزستان است. در رتبه‌های دوم و سوم، به ترتیب شهرستان‌های آبدان (۰/۴۷۴) و دزفول (۰/۳۲۶) قرار دارند و سایر شهرستان‌های استان خوزستان در وضعیت بسیار محروم جای دارند. محاسبات حداقل وزن استاندارد نشان داد که به جزء شهرستان اهواز، سایر شهرستان‌های استان در ارائه خدمات سلامت به ساکنان خود عملکرد موفقی نداشته‌اند. محاسبات ضربی پراکندگی نشان داد که توزیع خدمات در استان خوزستان

* نویسنده رابط: Sahar_hassanpour@hotmail.com

تمایل زیادی به تمرکز داشته است. آزمون T نیز نشان داد که چه در سطح شهرها و چه در سطح روستاهای توزیع هماهنگ خدمات سلامت وجود ندارد. از محاسبات چنین نتیجه‌گیری شد که در استان خوزستان در رابطه با توزیع خدمات سلامت، ضعف ساختاری و عملکردی وجود دارد و نظام توزیع خدمات سلامت، تابع اصول توسعه پایدار نیست.

واژه‌های کلیدی: سطح برخورداری، خدمات سلامت، استان خوزستان، تکنیک فرایند سلسله مراتبی فازی.

۱- مقدمه

قرن بیست و یکم به وسیله نیروهای قدرتمندی چون بحران‌های مالی، کمبود مواد غذایی، تغییرات آب و هوایی و امنیت سلامت شکل گرفته است. در این قرن، سالخوردگی جمعیت، گسترش سریع شهرنشینی و جهانی شدن، شیوه زندگی ناسالمی است که علت آن بهبود خدمات بهداشت در شهرها بوده است. در صورتی که در سال ۱۹۹۰، از هر ۴ نفر، یک نفر در شهرها زندگی می‌کرد ولی در شرایط کنونی بیش از نیمی از جمعیت در شهرها زندگی می‌کنند و تخمین زده شده است در سال ۲۰۵۰، از هر ۱۰ نفر، ۷ نفر در شهرها زندگی خواهند کرد. این پدیده باید درک شده و به عنوان یک عامل کلیدی در سیاست عمومی بخش سلامت لحاظ شود (Gibbons,et al,2013: 1). سلامت جسمانی و روانی، یکی از ارکان اصلی توسعه پایدار و بخش جدایی‌ناپذیر آن برای شکوفایی و ارتقای وضعیت زندگی است. به عبارت دیگر، حفظ و ارتقای سطح سلامت، پیش‌نیاز حرکت و اقدام در ارتباط با برنامه‌ریزی‌های اقتصادی و اجتماعی است (محمدی و همکاران، ۱۳۹۵: ۶). بهبود سلامت و رفاه شهروندان، در دستور کار اول بیشتر دولت‌هast و هدف سیاست‌های پیشبرد این امر حیاتی را می‌توان در سطوح مختلفی از فرد، محله، منطقه، جامعه، مقامات محلی، منطقه، فرا منطقه و سطح ملی مشاهده نمود (Castelli,et al,2013: 61).

سلامت حق مردم است؛ این مسئله در کنفرانس بین‌المللی مراقبت‌های اولیه بهداشتی در آلماتا، به عنوان واقعیتی انکارناپذیر، پذیرفته شده است. بدیهی است که تحقق آن، نیاز به تلاش در بخش‌های بهداشت و بسیاری از بخش‌های اجتماعی و اقتصادی دیگر دارد (آذر و همکاران، ۱۳۸۹: ۶۶)؛ بنابراین، ارتقاء سطح سلامت جامعه، همکاری بخش‌هایی چون محیط‌زیست، آب و فاضلاب، کشاورزی، آموزش، اشتغال، معیشت شهری و روستایی، تجارت، گردشگری، انرژی و مسکن را می‌طلبید. برای اطمینان از هماهنگی بین این بخش‌ها که گامی برای دست‌یابی به توسعه پایدار و بهبود سلامت در بلندمدت است، باید با ابزارهای برنامه‌ریزی مانند روش‌های ارزیابی اثرات گوناگون بر سلامت، نظارت یکپارچه، نظارت بر سیستم‌ها و استفاده از شاخص‌های مختلف بهداشتی و درمانی، برای کاهش شکاف‌های بهداشتی و درمانی در سطح محلی و ملی تلاش نمود (WHO,2002: 14-15). اگر برنامه‌ریزان بتوانند عوامل تأثیرگذار بر عملکرد مناسب را شناسایی نمایند، خواهند توانست هم از تجربیات مدیران بخش‌های مختلف بهره ببرند و هم بودجه موجود را به صورت بهینه تخصیص دهند. بدیهی است که مطالعه ابعاد توسعه، تشخیص کمبودها و تنگناها را تسهیل

نموده و برنامه‌ریزی را برای رفع مشکلات، به نحو مناسب‌تری امکان‌پذیر می‌سازد (تقدیسی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۴۶). با عطف به اهمیت موضوع سلامت در توسعه جوامع، در این پژوهش به بررسی تنگناهای استان خوزستان در بخش سلامت پرداخته شده است.

استان خوزستان با وجود آلودگی‌های ناشی از کارخانجات و صنایع موجود، گرد و غبار و شرایط خاص اقلیمی، نیازمند سطح بالایی از خدمات سلامت است. با وجود این، داده‌های آماری نشان‌دهنده توزیع نامتوازن خدمات بهداشتی و درمانی در سطح استان است، به گونه‌ای که بخش عمده‌ای از امکانات بهداشتی درمانی استان خوزستان در شهرستان اهواز مکان‌گزینی شده است. بر اساس داده‌های مندرج در آمارنامه خوزستان سال ۱۳۹۰، بیش از ۵۰ درصد تخت‌های بیمارستانی، ۲۵ درصد مراکز بهداشتی درمانی، ۴۵ درصد داروخانه‌ها، ۴۴ درصد مراکز پرتونگاری، ۵۲ درصد مراکز توانبخشی، ۲۳ درصد مراکز اورژانس، ۳۱ درصد پیراپزشکان، ۲۸ درصد پزشکان عمومی، ۵۴ درصد پزشکان متخصص، ۶۲ درصد دندانپزشکان در شهرستان اهواز قرار دارد. در صورتی که شهرستان‌های اندیکا، گتوند، هویزه، هفتگل و هندیجان، فاقد تخت‌های بیمارستانی، مؤسسات بهداشتی- درمانی، مراکز توانبخشی هستند و بیش تر شهرستان‌های استان خوزستان از داشتن پزشک متخصص (قلب، چشم، اطفال، داخلی و ...) محروم می‌باشند. از لحاظ تعداد پرستاران نیز در سطح شهرستان‌های استان، عدم تعادل مشاهده می‌شود، به طوری که شهرستان اندیکا بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۰، تنها دارای ۱ پرستار، شهرستان هویزه ۲ پرستار و شهرستان هفتگل ۳ پرستار بوده است که در مقایسه با شهرستان اهواز با ۱۱۳۰ پرستار و در مرتبه بعد شهرستان دزفول با ۳۰۰ پرستار اختلاف فاحشی را نشان می‌دهد. با عطف به تبعیض توزیعی که در استان خوزستان در رابطه با خدمات سلامت وجود دارد، این پژوهش با هدف تعیین سطح برخورداری و تعیین گستینگی در رابطه با شاخص‌های سلامت در استان خوزستان انجام شده است؛ همچنین هدف فرعی تعیین حداقل وزن استاندارد شهرستان‌ها در تناسب با جمعیت آنها و تعیین شاخص‌هایی که عدم تعادل بیش تری را موجب شده‌اند را نیز در نظر دارد و در پی پاسخ‌گویی به سوال‌ها زیر است:

- ۱- آیا در بین شهرستان‌های استان خوزستان در برخورداری از شاخص‌های سلامت تفاوت وجود دارد؟
- ۲- آیا ساکنان شهرستان‌های استان خوزستان از حداقل خدمات سلامت برخوردار هستند؟

۳- کدام شاخص های بخش سلامت به طور متمرکزتری توزیع شده‌اند و عدم تعادل شدیدتری را به وجود آورده‌اند؟

۲- مبانی نظری

سلامت، به عنوان حق اساسی هر انسانی، نه صرفاً به معنای نداشتن بیماری و معلولیت است، بلکه به معنای، برخورداری از شرایط مثبت جسمی- روانی و حد مطلوب رفاه اجتماعی است (Grad,2002: 981). بهداشت عمومی^۱ به عنوان علم و هنر جلوگیری از بیماری، افزایش طول عمر، ارتقاء سلامت و بازده از طریق تلاش سازمان یافته جامعه تعریف شده است و ترکیبی از علوم، مهارت‌ها و اعتقاد به این که معالجه، نگهداری و بهبود سلامت همه مردم، از طریق اقدامات جمیع و اجتماعی میسر می‌گردد (Gidey,et al,2005: 27). از جمله دیدگاه‌هایی که در اوایل قرن بیستم و یکم، در ارتباط با سلامت شهری مطرح شد، جنبش شهر سالم^۲ است. این جنبش در مجمع سال ۲۰۰۷ تورنتوی سالم با حمایت از سازمان جهانی بهداشت^۳ (WHO) آغاز شد. شهر سالم چنین تعریف شده بود: شهری که به طور پیوسته در حال توسعه دادن آن دسته از سیاست‌های عمومی و ایجاد آن دسته از محیط‌های فیزیکی و اجتماعی است که مردمش را به حمایت متقابل از یکدیگر، برای تحقق تمامی عملکردهای زندگی و تکامل ظرفیت آن‌ها قادر می‌سازد. در مجمع بعدی منشور اتاوا، برای اعتلای وضعیت بهداشت در سال ۱۹۸۶، همان اصول ابتدایی، با تأکید بر نیاز به ارتقای شرایط زیستمحیطی و بهبود رفاه اجتماعی در راستای افزایش سلامت عمومی عنوان شد. منشور اتاوا خطوط ضروری برای بهداشت را مؤلفه‌هایی چون صلح، پناهگاه، آموزش، غذا، درآمد، اکوسیستم و منابع پایدار، عدالت اجتماعی و برابری معرفی نمود.

ایده شهر سالم، حتی اگر عملی نباشد، موجب ایجاد رویکرد سیستمی به بهداشت می‌شود و ارتباط بین انسان و سلامت بوم‌شناختی، تشخیص داده می‌شود. به دنبال جنبش شهر سالم، در آمریکای لاتین، جنبش واحد همسایگی سالم، بر نیاز به دسترسی به خدمات اساسی شهری همانند آب، برق، فاضلاب بهداشتی و نیاز به کاهش فقر و یک حاکمیت

¹: Public Health

²: Health City Movement

³: World Health Organization

شهری بهتر، تأکید کرده است. پژوهش‌های شهر سالم در دیگر کشورهای فقیر، بر نیاز به همکاری میان حکومت‌های محلی و آژانس‌های بین‌المللی و دیگر بهره‌وران، بهمنظور تضمین این که، بهبود سیستم بهداشتی در اولویت قرار دارد، تأکید نموده‌اند (جی بون و مدرس، ۱۳۹۳: ۱۳۲-۱۳۳).

اهمیت سیاست‌های سلامت در بهبود وضع بهداشت و درمان عمومی، کاهش نابرابری‌های بهداشتی و کمک به توسعه اقتصادی به طور فزاینده‌ای در حال به رسمیت شناخته شدن است (El-Jardali, et al, 2014: 45); تأثیر بهبود سلامت عمومی بر رشد اقتصادی را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد: ۱- بهبود بهره‌وری (بهبود شرایط جسمانی موجب افزایش کارکرد افراد می‌شود). ۲- بهبود آموزش (دانش‌آموzan سالم‌تر، توانایی شناختی- جسمانی بیش تری برای یادگیری دارند). ۳- کاهش اندازه خانوار (خانواده کم جمعیت‌تر، پس‌انداز بیش تر داشته و در نتیجه قدرت سرمایه‌گذاری بیش تری دارد که این امر در تولید ناخالص داخلی و در نهایت رشد اقتصادی مؤثر است). ۴- بهداشت و سرمایه- گذاری (افراد سالم، اغلب توانایی و انگیزه صرفه‌جویی و سرمایه‌گذاری بالاتری دارند. معمولاً شرکت‌ها وقتی نیروی کار سالم دارند، به سرمایه‌گذاری بیش تری دست می‌زنند. همچنین محیط سالم، ممکن است از حمایت و توسعه بخش‌هایی مانند گردشگری برخوردار شود). ۵- افزایش زمین در دسترس برای استفاده مولد (حذف بعضی بیماری‌های خاص، ممکن است به کشت و زرع یا استفاده‌های دیگر، اجازه بهره‌برداری مناسب را بدهد). ۶- کاهش هزینه‌ درمان (طرح‌های پیشگیری از بیماری‌های خاص و ارائه درمان‌های اولیه، می‌تواند از هزینه‌های هنگفت درمانی جلوگیری نماید و این امر، دست دولت‌ها را برای سرمایه‌گذاری در سایر فعالیت‌های تولیدی باز می‌گذارد (The Role of Health in Economic Development, 2011: 2).

با توجه به بار بالای بیماری بهویژه در میان قشر محروم جامعه، باید به ایجاد سیستم‌های فوری بهداشتی- درمانی برای پاسخ‌گویی به نیازهای جامعه، همت گمارد. سیستم‌های بین‌المللی، ملی و محلی کنترل بیماری و خدمات بهداشتی، هر دو تعیین‌کننده میزان نابرابری‌های بهداشتی هستند و یک مکانیزم قدرتمند برای توانمندسازی سلامت عمومی بهشمار می‌روند. ارزیابی عملکرد مناسب خدمات بهداشت عمومی، هسته سیاست توسعه و اطمینان از سلامت شهری در سطح محلی است. انواع مختلفی از برنامه‌ها با هدف پیشگیری، تشخیص زود هنگام و مدیریت بهینه طیف وسیعی از مشکلات بهداشتی که

ممکن است بهوسیله سازمان ها و گروههای بهداشت عمومی محلی ارائه شوند، وجود دارد (Gibbons, et al,2013: 8- 11) . بسیاری از این سازمان های بهداشت و درمان، در حال توسعه شاخص های کلیدی عملکرد^۱ برای نظارت، اندازه گیری و مدیریت عملکرد سیستم مراقبت های بهداشتی و درمانی، به منظور اطمینان از اثربخشی، بازده، حقوق ذی نفعان مختلف و سیستم بهداشتی با کیفیت هستند. با توجه به سه سطح از مدیریت عملکرد، می توان شاخص های کلیدی عملکرد بخش بهداشت و درمان را در سه سطح عملیاتی، تاکتیکی و استراتژیک طبقه بندی کرد. اجزاء سیستم بهداشت و درمان را می توان به سه مؤلفه ساختار، فرآیند و نتایج تقسیم بندی نمود و در نهایت ابعاد بهداشت و درمان را می توان به شش عنصر اینمنی، اثربخشی، بهره وری، بهنگام بودن، بیمار محور بودن و برابری دسته بندی کرد (Khalifa & Khalid,2015: 460) . در پژوهشی، نقش دولتها و مسؤولین منطقه ای را در توسعه مراقبت های پزشکی روسیه بررسی کردند و ضمن اولویت دادن به بهداشت عمومی، ارتقاء سیاست های بهداشت عمومی، دسترس پذیری، کیفیت مراقبت های پزشکی و بهبود سیستم مراقبت های بهداشتی را در منطقه پیشنهاد دادند (Vertakora & Vlasova,2014: 34).

یکی از مشکلات مهم در ارائه خدمات بهداشتی و درمانی کشورهای جهان سوم، کمبود امکانات و نیروی انسانی بهداشتی و توزیع نادرست آنها در مناطق شهری و روستایی است. توسعه بهداشت این کشورها زیر تأثیر عوامل مختلف اجتماعی، سیاسی، فرهنگی، جمعیتی و ... قرار دارد (حیدری چپانه و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۲). در مطالعات فراوانی، مسئله عدم توزیع مناسب خدمات سلامت در کشورهای جهان سوم تأیید شده است از جمله: کنتیموپولوس و همکاران (۲۰۰۶) در پژوهشی به ارزیابی کارآیی بیمارستان ها و تسهیلات مراقبت های پزشکی در یونان پرداختند. نگارندگان با استفاده از تحلیل پوششی داده ها و شاخص هایی مانند تعداد پزشک، تعداد پرستار، تعداد تخت بیمارستان، تعداد بیماران بستری شده، به عنوان ورودی و تعداد مراجعات سرپایی و خدمات پیشگیری، به عنوان خروجی نتیجه گرفتند که خدمات سلامت در کشور یونان به صورت ناهماهنگ توزیع شده است (Kontodimopoulos, et al,2006: 49). سرائی و کمائی زاده (۱۳۹۳) با استفاده از مدل موریس، میزان توسعه یافتنگی خدمات بهداشتی و درمانی را در استان یزد مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش آنها نشان از عدم توزیع متعادل امکانات و خدمات در

^۱. key performance indicators (KPIs)

شهرستان‌های استان بود، بهطوری که از ۱۰ شهرستان استان، شهرستان یزد به خاطر مرکزیت سیاسی و اداری، بیش ترین میزان برخورداری را داشت و سایر شهرستان‌ها در حالت نیمه برخوردار و محروم قرار داشتند (سرائی و کمائیزاده، ۱۳۹۳: ۶۳). دسترسی مطلوب به خدمات سلامت برای همه مناطق و نواحی، یعنی فراهم کردن خدمات درست، در زمان درست و در مکان درست است. لذا از آنجایی که شرایط افراد بر توانایی برخورداری از خدمات بهداشتی- درمانی تأثیر می‌گذارد، باید ترتیبی اتخاذ شود تا کلیه سیاست‌های توزیع خدمات برای تمام افراد، عادلانه باشد. همچنین ارتباط مثبتی بین فراهم بودن خدمات بهداشتی- درمانی و برخورداری از خدمات وجود داشته باشد؛ بنابراین، سیاست‌های تخصیص منابع بهداشتی- درمانی در دسترسی مصرف‌کنندگان از خدمات و نیز برقراری عدالت در دستیابی به خدمات نقش مثبتی دارد (زیاری و همکاران، ۱۳۹۵: ۷۴).

۳- روشن بروزی

۱-۳- روشن انجام تحقیق

این پژوهش با راهبردی کاربردی و روشنی توصیفی- تحلیلی انجام شده است. جمع‌آوری داده‌ها با روش کتابخانه‌ای (مصدقی) صورت گرفت که شامل بررسی مبانی نظری مرتبط با موضوع، پژوهش‌های داخلی و خارجی انجام شده و استناد به آمارهای موجود در سالنامه آماری استان خوزستان در سال ۱۳۹۰ می‌باشد. برای دستیابی به هدف پژوهش از ۲۰ شاخص مختلف سلامت استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تکنیک سلسه مراتی فازی (Fuzzy AHP)، ضریب پراکندگی (CV) و آزمون T بهره‌گیری شد؛ همچنین از نرم‌افزارهای Excel و SPSS برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و از نرم‌افزار GIS نیز برای ترسیم نقشه‌ها استفاده شد.

۲- معرفی شاخص‌های تحقیق

تدوین راهبردها و سیاست‌های مؤثر برای یک جامعه پایدار، مستلزم درک روشنی از موقیت‌ها، مشکلات و چالش‌های حال و آینده آن جامعه است. اطلاعات پیرامون جریان‌ها و گرایشات مهم و مؤثر بر توسعه یک جامعه، آشکار می‌سازد که آیا جامعه به سمت پایداری می‌رود یا نه؛ همچنین تحولات را نیز نشان می‌دهد. با پیگیری این جریان‌ها از طریق

شاخص ها، یک جامعه می تواند آثار سیاست های موجود را بررسی نموده و پیش بینی نماید که چقدر لازم است تا سیاست های مذکور، آرمان های شهروندان فعلی و آینده را برآورده سازد. شاخص ها باید صرفاً سنجه های اندازه گیری چیزی باشند، بلکه باید جامعه را به سویی هدایت نمایند که ممکن است مستلزم اقدامات خاصی به وسیله افراد و مؤسسات یک باهمستان باشند (کریزک و پاور، ۱۳۹۲: ۶۱). در این پژوهش نیز برای تشخیص تنگناهای سلامت خوزستان از ۲۰ شاخص مختلف استفاده شد که در جدول شماره ۱ قابل مشاهده می باشند.

جدول ۱- شاخص های منتخب بهداشت و درمان

شاخص	زیر شاخص
نهادی-	-X ₁ - تعداد مراکز بهداشتی و درمانی عمومی، -X ₂ - تعداد تخت در مؤسسات بهداشتی و درمانی، -X ₃ - تعداد مؤسسات درمانی فعال شهری، -X ₄ - تعداد مراکز بهداشتی درمانی خصوصی، -X ₅ - تعداد آزمایشگاه، -X ₆ - تعداد داروخانه، -X ₇ - تعداد مراکز پر-tonگاری، -X ₈ - تعداد مراکز توانبخشی، -X ₉ - تعداد مراکز اورژانش؛
فیزیکی	-X ₁₀ - تعداد پزشکان عمومی، -X ₁₁ - تعداد پزشکان متخصص، -X ₁₂ - تعداد پیراپزشکان، -X ₁₃ - تعداد دکتری علوم آزمایشگاهی، -X ₁₄ - تعداد دندانپزشک، -X ₁₅ - تعداد داروساز، -X ₁₆ - تعداد پرستار، -X ₁₇ - تعداد ماما، بهیار و بهورز؛
بهداشت روستایی	-X ₁₈ - مؤسسات درمانی فعال روستایی، -X ₁₉ - تعداد خانه بهداشت، -X ₂₀ - روستاهای زیر پوشش خانه بهداشت.

منبع: حموزاده و همکاران، ۱۳۹۲ و موسوی و همکاران، ۱۳۹۲

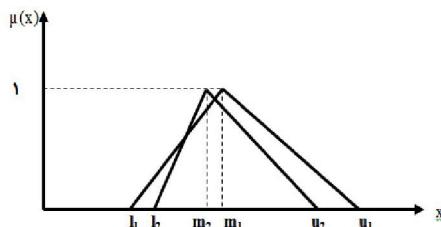
۳-۳- روش ها و فنون

تکنیک فرایند سلسله مراتبی فازی (تحلیل توسعه ای)^۱

در سال ۱۹۶۶ پژوهشگری به نام «چانگ» روش «تحلیل توسعه ای» را ارائه داد که بر اساس اعداد مثلثی فازی استوار بود. بر این مبنای، دو عدد مثلثی را می توان فرض کرد

¹. Fuzzy Hierarchy Process (analysis of development)

(شکل شماره ۱):

شکل ۱- اعداد مثلثی m_2 و m_1

(پورطاهری، ۱۳۹۲: ۲۰۲)

در روش تحلیل توسعه‌ای، لازم است که برای هر یک از سطرهای ماتریس، مقایسه‌های زوجی مقدار S_K را محاسبه نمود (رابطه ۱):

$$S_K = \sum_{j=1}^n M_{k,j} \times \left[\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n M_{ij} \right]^{-1} \quad (1)$$

در فرمول بالا، K بیانگر سطر و i و j به ترتیب گزینه‌ها و شاخص‌ها را معرفی می‌کنند. لازم است پس از محاسبه S_K ‌ها، درجه بزرگی آن‌ها را نسبت به هم از طریق رابطه (۲) محاسبه نمود:

$$V(M_1 \cap M_2) = \frac{u_1 - L_2}{(u_1 - L_2) + (m_2 - m_1)} \quad (2)$$

پس از محاسبه مقایسات زوجی درجه بزرگی، باید به محاسبه وزن شاخص‌ها اقدام کرد (رابطه ۳):

$$W(x_i) = \text{Min}\{V(S_i \geq S_k)\}, \quad K=1,2,\dots,n \quad K \neq i \quad (3)$$

بنابراین، بردار وزن شاخص‌ها به صورت رابطه (۴) خواهد بود:

$$W = [W(X_1), W(X_2), \dots, W(X_n)] \quad (4)$$

گزینه‌ای که امتیاز بالاتری را دریافت داشته است، رتبه بالاتری را خواهد گرفت (پورطاهری، ۱۳۹۲: ۲۰۳).

ضریب پراکندگی^۱

یکی از روش های برآورد شاخص های نابرابری و به دست آوردن نابرابری های منطقه‌ای، استفاده از ضریب پراکندگی است. با استفاده از این شاخص می‌توان مشخص کرد که یک شاخص تا چه حد به طور متعادل در بین مناطق توزیع شده است. ساختار کلی فرمول به صورت رابطه (۵) است:

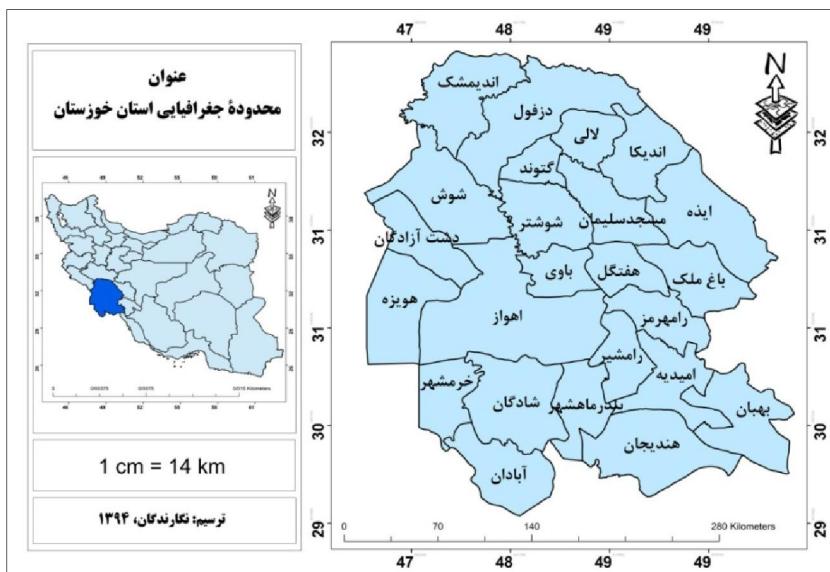
$$CV = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{\frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}}} \quad (5)$$

در این رابطه، CV برابر است با ضریب پراکندگی، n برابر است با تعداد شهرستان‌های استان خوزستان، X_i مقدار یک متغیر در یک شهرستان خاص، و $\bar{X}$ میانگین آن شاخص است. مقدار بالای ضریب پراکندگی، نشان‌دهنده نابرابری بیشتر در توزیع شاخص‌ها در بین مناطق است (حکمت‌نیا و موسوی، ۱۳۹۲: ۲۸۰-۲۷۹).

۴-۳-۴- معرفی اجمالی محدوده مورد مطالعه

استان خوزستان با مساحت ۶۴۰۵۷ کیلومتر مربع در جنوب‌غرب ایران قرار دارد. در سال ۱۳۹۰، جمعیت استان خوزستان ۴۵۳۱۷۲۰ نفر بوده است که از این تعداد ۷۱۰۲ درصد در نقاط شهری و ۲۸۷۱ درصد در نقاط روستایی سکونت داشته و بقیه غیرساکن بوده‌اند (ملکی و احمدی، ۱۳۹۵: ۹). شهرستان اهواز با جمعیت ۱۳۹۵۱۸۴ نفر، حدود یک سوم جمعیت استان را به خود اختصاص داده است که حاصل نقش سیاسی، اداری و اعمال سیاست تمرکز در سیستم برنامه‌ریزی است (مرادی و احمدی، ۱۳۹۵: ۹۸) (شکل شماره ۲).

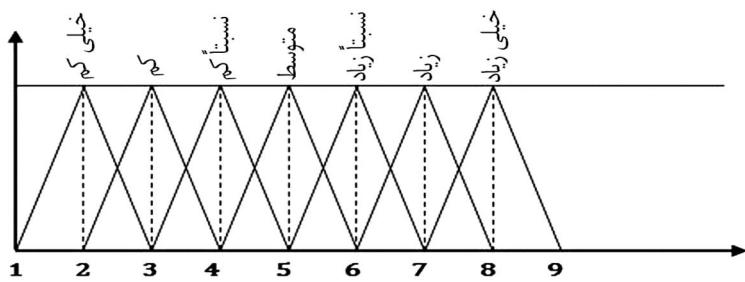
^۱. Coefficient of Variation

شکل ۲- موقعیت جغرافیایی استان خوزستان

۴- بحث و یافته‌ها

پس از جمع‌آوری داده‌ها، بهنجار سازی و فازی سازی به صورت اعداد مثلثی، ماتریس مقایسه‌های زوجی برای شاخص‌ها تشکیل شد. از تابع $w^* = w / \sum w$ برای محاسبه وزن استاندارد و رتبه‌بندی استفاده شد (شکل شماره ۳ و جداول شماره ۲ الی ۵). برای تعیین حداقل امتیاز استاندارد پیشنهادی متناسب با تراکم جمعیت هر شهرستان، پرجمعیت‌ترین و برخوردارترین شهرستان (شهرستان اهواز) ملاک قرار داده شد و تراکم جمعیت سایر شهرستان‌ها، پس از ضرب در میزان وزن استاندارد شهرستان اهواز (۰/۳۰۲)، در میزان تراکم جمعیت شهرستان اهواز (۱۲/۴۰۶ نفر در هکتار) تقسیم شده و حداقل وزن استاندارد متناسب شهرستان با توجه به تراکم جمعیت آنها محاسبه شد. لازم به اشاره است که شهرستان‌های کارون و باوی در شهرستان اهواز لحاظ شده‌اند.

شکل ۳- اعداد فازی مثلثی

منبع: نگارندهان، ۱۳۹۴

جدول ۲- مقادیر محاسبه شده SK به تفکیک شهرستان‌های استان خوزستان

(S ₆) ایذه	(S ₅) اهواز	اندیمشک (S ₄)	(S ₃) اندیکا	(S ₂) امیدیه	(S ₁) آبدان
۰/۰۵، ۰/۱۱) (۰/۰۳	۰/۱۳، ۰/۲۵) (۰/۱۰	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۳، ۰/۰۸) (۰/۰۱	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲
دشت آزادگان (S ₁₂)	دزفول (S ₁₁)	خرمشهر (S ₁₀)	بهبهان (S ₉)	بندرماهشهر (S ₈)	باغملک (S ₇)
۰/۰۳، ۰/۰۹) (۰/۰۲	۰/۰۵، ۰/۱۲) (۰/۰۳	۰/۰۳، ۰/۰۹) (۰/۰۱	۰/۰۵، ۰/۱۱) (۰/۰۳	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲
گتوند (S ₁₈)	شوستر (S ₁₇)	شوش (S ₁₆)	شادگان (S ₁₅)	رامهرمز (S ₁₄)	رامشیر (S ₁₃)
۰/۰۳، ۰/۰۸) (۰/۰۱	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۴، ۰/۱۰) (۰/۰۲	۰/۰۴، ۰/۰۹) (۰/۰۲	۰/۰۳، ۰/۰۹) (۰/۰۱
هویزه (S ₂₃)		هندیجان (S ₂₂)	هفتگل (S ₂₁)	مسجدسلیمان (S ₂₀)	لالی (S ₁₉)
(۰/۰۱، ۰/۰۳، ۰/۰۸)		۰/۰۳، ۰/۰۸) (۰/۰۱	۰/۰۳، ۰/۰۸) (۰/۰۱	۰/۰۴، ۰/۰۹) (۰/۰۲	۰/۰۳، ۰/۰۹) (۰/۰۲

منبع: محاسبه‌های نگارندهان، ۱۳۹۴

جدول ۳- محاسبه درجه بزرگی هر عنصر نسبت به عناصر دیگر

۱۱	S _۹	S _۸	S _۷	S _۶	S _۵	S _۴	S _۳	S _۲	S _۱	۲۳	۲۲	۲۱	
۰/۷۳۷	۰/۸۱۲	۰/۹۳۳	۰/۹۲۲	۰/۹۱۱	-۰/۱۵	۰/۹۳۳	-۰/۹۲۲	۱/۰۱۱	۰/۸۷۷	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	۱/۱۷۸	
S _{۱۰} ≥S													
۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	
۱/۱۲۱	۱/۰۱۱	۱/۰۱۱	۱/۰۱۱	۰/۹۶۶	-۰/۹۸۹	۱/۰۱۱	-۰/۸۸۸	-۰/۸۵۶	-۰/۹۹۹	-۰/۹۴۴	۱	-۰/۹۷۷	
S _{۱۱} ≥S													
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	
۱/۱۱۴	۱/۱۷۸	۱/۲۲۶	۱/۲۰۸	۱/۲۲۶	۱/۰۶۵	۱/۱۶۸	۱/۱۵۹	۱/۰۴۶	-۰/۲۱۶	۱/۱۶۸	۱/۱۵۹	۱/۲۳۶	
S _{۱۲} ≥S													
۵	۴	۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	
-۰/۱۲	-۰/۹۵۶	-۰/۹۴۵	۱/۰۳۳	-۰/۹۰۱	۱/۲۳۴	۱/۲۳۵	۱/۲۳۵	۱/۱۹۷	۱/۲۱۶	۱/۲۳۴	۱/۱۲	۱/۱۰۲	
S _{۱۳} ≥S													
۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	
۱/۰۱۱	۱/۰۳۳	-۰/۹۱۲	-۰/۸۸	-۰/۹۲۳	-۰/۹۶۷	۱/۰۲۲	-۰/۷۶۳	۱/۰۲۲	-۰/۸۳۷	-۰/۹۰۶	-۰/۹۴۵	-۰/۸۱۶	
S _{۱۴} ≥S													
۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	
-۰/۸۱۲	-۰/۹۳۳	-۰/۹۲۲	-۰/۷۹۱	-۰/۱۰۵	-۰/۹۳۳	-۰/۹۲۲	۱/۰۱۱	-۰/۸۷۷	۱/۰۳۳	۱/۰۳۳	-۰/۹۸۹	-۰/۹۸۹	
S _{۱۵} ≥S													
۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۲	۱۱	۱۰	
۱/۰۱۱	۱/۰۱۱	۱/۰۱۱	-۰/۹۶۶	-۰/۹۸۹	۱/۰۱۱	-۰/۸۸۸	-۰/۸۵۶	-۰/۸۹۹	-۰/۹۴۴	-۰/۹۷۷	-۰/۷۳۷	۱	
S _{۱۶} ≥S													
۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
۱/۰۵۴	۱/۰۳۲	-۰/۸	۱/۰۴۴	-۰/۸۷۳	-۰/۹۸۹	-۰/۹۷۸	-۰/۸۵۲	-۰/۱۰۷	-۰/۹۸۹	-۰/۹۷۸	-۰/۹۳۶	-۰/۹۳۶	
S _{۱۷} ≥S													
۴	۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	
۱/۰۳۱	۱/۰۲۱	۱/۰۰۵	-۰/۹۷۹	۱/۰۶۵	۱/۰۶۵	۱/۰۶۵	۱/۰۶۵	۱/۰۲۲	۱/۰۴۳	۱/۰۶۵	-۰/۹۴۷	-۰/۹۱۵	-۰/۹۰۷
S _{۱۸} ≥S													
۱۸	۱۷	۱۶	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	
۱/۰۱۰	-۰/۹۹	-۰/۹۵۹	۱/۰۴۲	۱/۰۹۵	۱/۰۷۳	-۰/۸۴۷	۱/۰۹۵	-۰/۹۱۸	۱/۰۳۱	۱/۰۲۱	-۰/۸۹۷	-	-
S _{۱۹} ≥S													
۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	
۱/۰۷۱	۱/۰۶۱	-۰/۹۴	-۰/۹۶۲	۱/۰۷۱	۱/۰۶۱	۱/۰۴۳	۱/۰۲	۱/۱۰۵	۱/۱۰۵	۱/۱۰۵	۱/۰۶۳	-۰/۱۰۴	-
S _{۲۰} ≥S													
۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	
۱/۱۴۳	۱/۱۴۳	۱/۰۱۲	۱/۱۲۲	۱/۱۴۳	۱/۰۳	-۰/۱۴	۱/۰۸۱	۱/۱۳۲	۱/۱۱۲	-۰/۸۹۱	۱/۱۳۲	-۰/۹۶	-
S _{۲۱} ≥S													
۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۳	
۱/۰۸۳	-۰/۸۵۸	۱/۰۱۰	-۰/۹۲۹	۱/۰۴۱	۱/۰۳۱	-۰/۹۰۸	-۰/۱۰۶	-۰/۱۰۴۱	۱/۱۱۱	۱/۱۱۱	-۰/۹۹	-۰/۱۴۳	
S _{۲۲} ≥S													
۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	
-۰/۹۱	۱	-۰/۸۶۵	۱/۱۱۵	۱/۱۱۵	۱/۱۱۵	۱/۰۷۳	-۰/۹۴۶	۱/۱۱۵	-۰/۹۶۹	۱/۱۰۱	-۰/۱۰۵۲	-۰/۱۱۴	
S _{۲۳} ≥S													
۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	
-۰/۸۴۳	-۰/۸۸۷	-۰/۹۳۲	-۰/۹۸۹	-۰/۹۶۶	-۰/۷۲۴	-۰/۹۸۹	-۰/۷۹۹	-۰/۹۲۱	-۰/۹۱	-۰/۷۷۸	-	-۰/۹۲۱	
S _{۲۴} ≥S													
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۷	
-۰/۹۳۳	-۰/۸۰۳	-۰/۱۳۵	-۰/۹۴۴	-۰/۹۳۳	-۰/۹۲۲	-۰/۸۹	-۰/۸۹	-۰/۸۹	-۰/۸۵۵	-۰/۹۷۷	-۰/۸۷۶	-	
S _{۲۵} ≥S													
۲۱	۲۰	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	
۱/۰۳۳	-۰/۹۷۸	۱/۰۲۲	-۰/۹	-۰/۸۶۸	-۰/۹۱۱	-۰/۹۵۵	۱/۰۱۱	-۰/۹۸۹	-۰/۷۸	۱/۰۱۱	-۰/۸۲۵	-۰/۹۴۴	

$S_{20} \geq S_{11}$	$S_{20} \geq S_{10}$	$S_{20} \geq S_9$	$S_{20} \geq S_8$	$S_{20} \geq S_7$	$S_{20} \geq S_6$	$S_{20} \geq S_5$	$S_{20} \geq S_4$	$S_{20} \geq S_3$	$S_{20} \geq S_2$	$S_{20} \geq S_1$	$S_{20} \geq S_{23}$	$S_{19} \geq S_{22}$	
•/۷۷۶	۱/۰۳۳	•/۸۴۹	•/۹۶۷	•/۹۵۶	•/۸۲۸	-•/۱	•/۹۶۷	•/۹۵۶	۱/۰۴۴	•/۹۱۳	۱/۰۲۳	۱/۰۲۳	
$S_{21} \geq S_2$	$S_{21} \geq S_1$	$S_{21} \geq S_{23}$	$S_{21} \geq S_{22}$	$S_{21} \geq S_{21}$	$S_{21} \geq S_{19}$	$S_{21} \geq S_{18}$	$S_{21} \geq S_{17}$	$S_{21} \geq S_{16}$	$S_{21} \geq S_{15}$	$S_{21} \geq S_{14}$	$S_{21} \geq S_{13}$	$S_{21} \geq S_{12}$	
۱	•/۸۶۵	۱/۰۴۴	۱/۰۴۴	۱/۰۴۴	۱/۰۲۲	۱/۰۴۴	•/۹۲۴	•/۸۹۲	•/۹۳۵	•/۹۷۸	۱/۰۳۳	•/۹۸۹	
$S_{21} \geq S_{15}$	$S_{21} \geq S_{14}$	$S_{21} \geq S_{13}$	$S_{21} \geq S_{12}$	$S_{21} \geq S_{11}$	$S_{21} \geq S_{10}$	$S_{21} \geq S_9$	$S_{21} \geq S_8$	$S_{21} \geq S_7$	$S_{21} \geq S_6$	$S_{21} \geq S_5$	$S_{21} \geq S_4$	$S_{21} \geq S_3$	
•/۸۸۷	•/۹۳۲	•/۹۸۹	•/۹۶۶	•/۷۲۴	•/۸۸۹	•/۷۹۹	•/۹۲۱	•/۹۱	•/۷۷۸	•/۱۷۱	•/۹۲۱	•/۹۱	
$S_{22} \geq S_6$	$S_{22} \geq S_5$	$S_{22} \geq S_4$	$S_{22} \geq S_3$	$S_{22} \geq S_2$	$S_{22} \geq S_1$	$S_{22} \geq S_{23}$	$S_{22} \geq S_{22}$	$S_{22} \geq S_{20}$	$S_{22} \geq S_{19}$	$S_{22} \geq S_{18}$	$S_{22} \geq S_{17}$	$S_{22} \geq S_{16}$	
•/۷۷۸	•/۱۷۱	-	•/۹۲۱	•/۹۱	۱	•/۸۶۵	۱	۱	•/۹۵۵	•/۹۷۷	۱	•/۸۷۶	•/۸۴۳
$S_{22} \geq S_{19}$	$S_{22} \geq S_{18}$	$S_{22} \geq S_{17}$	$S_{22} \geq S_{16}$	$S_{22} \geq S_{15}$	$S_{22} \geq S_{14}$	$S_{22} \geq S_{13}$	$S_{22} \geq S_{12}$	$S_{22} \geq S_{11}$	$S_{22} \geq S_{10}$	$S_{22} \geq S_9$	$S_{22} \geq S_8$	$S_{22} \geq S_7$	
•/۹۷۷	۱	•/۸۷۶	•/۸۴۳	•/۸۸۷	•/۹۳۲	•/۹۸۹	•/۹۵۵	•/۷۷۴	•/۹۸۹	•/۹۹	•/۹۲۱	•/۹۱	
$S_{22} \geq S_{10}$	$S_{22} \geq S_9$	$S_{22} \geq S_8$	$S_{22} \geq S_7$	$S_{22} \geq S_6$	$S_{22} \geq S_5$	$S_{22} \geq S_4$	$S_{22} \geq S_3$	$S_{22} \geq S_2$	$S_{22} \geq S_1$	$S_{22} \geq S_{23}$	$S_{22} \geq S_{21}$	$S_{22} \geq S_{20}$	
•/۹۸۹	•/۷۹۹	•/۹۲۱	•/۹۱	•/۷۷۸	•/۱۷۱	-	•/۹۲۱	•/۹۱	۱	•/۸۶۵	۱	۱	•/۹۵۵
$S_{23} \geq S_{23}$	$S_{23} \geq S_{22}$	$S_{23} \geq S_{21}$	$S_{23} \geq S_{20}$	$S_{23} \geq S_{19}$	$S_{23} \geq S_{18}$	$S_{23} \geq S_{17}$	$S_{23} \geq S_{16}$	$S_{23} \geq S_{15}$	$S_{23} \geq S_{14}$	$S_{23} \geq S_{13}$	$S_{23} \geq S_{12}$	$S_{23} \geq S_{11}$	
-	۱	۱	•/۹۵۵	•/۹۷۷	۱	•/۸۷۶	•/۸۴۳	•/۸۸۷	•/۹۳۲	•/۹۸۹	•/۹۶۶	•/۷۲۴	

منبع: محاسبه‌های نگارندگان، ۱۳۹۴

جدول ۴- محاسبه درجه بزرگی S_i بر سایر S_j ها ($\min$)

$S_{12} \geq \dots$	$S_{11} \geq \dots$	$S_{10} \geq \dots$	$S_9 \geq \dots$	$S_8 \geq \dots$	$S_7 \geq \dots$	$S_6 \geq \dots$	$S_5 \geq \dots$	$S_4 \geq \dots$	$S_3 \geq \dots$	$S_2 \geq \dots$	$S_1 \geq \dots$
-•/۱۲	•/۲۱۶	-•/۱۵	-•/۰۵	-•/۰۵	-•/۰۳	•/۱۴۹	۱/۰۲۶	-•/۰۴۹	-•/۰۳۲	-•/۱۷۱	•/۰۳۱۴
$S_{23} \geq \dots$	$S_{22} \geq \dots$	$S_{21} \geq \dots$	$S_{20} \geq \dots$	$S_{19} \geq \dots$	$S_{18} \geq \dots$	$S_{17} \geq \dots$	$S_{16} \geq \dots$	$S_{15} \geq \dots$	$S_{14} \geq \dots$	$S_{13} \geq \dots$	$S_{12} \geq \dots$
-•/۱۷۱	-•/۱۷۱	-•/۱۷۱	-•/۱	-•/۱۳۵	-•/۱۷۱	•/۰۱۶	•/۰۶۲	•	-•/۰۷	-•/۱۵	-

منبع: محاسبه‌های نگارندگان، ۱۳۹۴

جدول ۵- رتبه‌بندی، حداقل وزن استاندارد و میزان موفقیت شهرستان‌های استان خوزستان

شهرستان	وزن استاندارد استاندارد	سطح برخورداری	رتبه	ترکیم جمعیت (هکتار)	حداقل وزن استاندارد	تفاضل وزن استاندارد از حداقل وزن استاندارد	میزان موفقیت هر شهرستان
آبدان	۰/۴۷۳۶	محروم	۲	۱۰۶/۹۷	۱/۲۱	۳	-۰/۷۳۶۴
امیدیه	-۰/۲۵۷۹	بسیار محروم	۱۸	۳۸/۸۰۷	۰/۴۳۷۶	۱۷	-۰/۶۹۵۵
اندیکا	-۰/۰۴۸۷	بسیار محروم	۱۰	۲۱/۴۴۲	۰/۲۴۱۸	۲۰	-۰/۲۹۰۵
اندیمشک	-۰/۰۷۳۵	بسیار محروم	۱۱	۵۳/۶۳۵	۰/۶۰۴۸	۱۲	-۰/۶۷۸۳
اهواز	۲/۳۰۱۷	بسیار برخوردار	۱	۲۰۴/۱۲	۲/۳۰۱۷	۱	•
ایذه	۰/۲۲۴۷	بسیار محروم	۴	۵۳/۷۴	۰/۶۰۶	۱۱	-۰/۳۸۱۳
باگملک	-۰/۰۴۵۲	بسیار محروم	۹	۴۷/۵۶۵	۰/۵۳۶۴	۱۵	-۰/۵۸۱۶
بندرماهشهر	-۰/۰۷۵۴	بسیار محروم	۱۲	۱۴۵/۷۲	۱/۶۴۳۲	۲	-۱/۷۱۸۶
بهبهان	۰/۱۸۲۵	بسیار محروم	۵	۵۹/۹۲۱	۰/۶۷۵۷	۸	-۰/۴۹۳۲
خرمشهر	-۰/۲۲۶۲	بسیار محروم	۱۷	۷۱/۲۳۶	۰/۸۰۳۳	۶	-۱/۰۲۹۵
دزفول	۰/۳۲۵۸	محروم	۳	۹۱/۱۶۵	۱/۰۲۸	۴	-۰/۷۰۲۲
دشت آزادگان	-۰/۱۸۱	بسیار محروم	۱۵	۵۰/۶۲۴	۰/۵۷۱	۱۴	-۰/۷۵۱۹
رامشیر	-۰/۲۲۶۲	بسیار محروم	۱۷	۳۰/۲۱۲	۰/۳۴۱	۱۸	-۰/۵۶۷۲
راهمهرز	-۰/۱۰۵۶	بسیار محروم	۱۳	۵۷/۹۸۶	۰/۶۵۳۹	۹	-۰/۷۵۹۵

ناموفق	-۰/۴۸۰۶	۰/۴۸۱	۱۶	۴۲/۶۲۲	بسیار محروم	۸	۰	شادگان
ناموفق	-۰/۵۳۶۵	۰/۶۳	۱۰	۵۵/۸۵۷	بسیار محروم	۶	۰/۰۹۳۵	شوش
ناموفق	-۰/۸۶۵۹	۰/۸۹	۵	۷۸/۶۸۶	بسیار محروم	۷	۰/۰۲۴۱	شوشتر
ناموفق	-۱/۰۱۰۹	۰/۷۵۳	۷	۶۶/۷۵۳	بسیار محروم	۱۸	-۰/۲۵۷۹	گتوند
ناموفق	-۰/۵۰۴۷	۰/۳۰۱۱	۱۹	۲۶/۷۰۱	بسیار محروم	۱۶	-۰/۲۰۳۶	لالی
ناموفق	-۰/۷۳۷۷	۰/۵۸۶۹	۱۳	۵۲/۰۴۸	بسیار محروم	۱۴	-۰/۱۵۰۸	مسجدسلیمان
ناموفق	-۰/۴۳۳۷	۰/۱۷۵۸	۲۱	۱۵/۵۹۳	بسیار محروم	۱۸	-۰/۲۵۷۹	هفتگل
ناموفق	-۰/۳۶۹۶	۰/۱۱۲	۲۳	۹/۹۰۴۸	بسیار محروم	۱۸	-۰/۲۵۷۹	هندیجان
ناموفق	-۰/۳۹۸۲	۰/۱۴۰۳	۲۲	۱۲/۴۴۵	بسیار محروم	۱۸	-۰/۲۵۷۹	هویزه

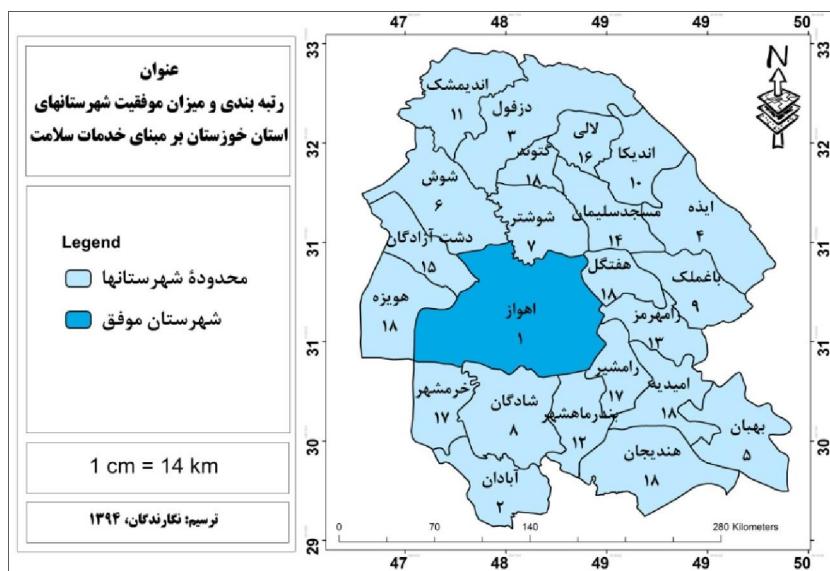
منبع: محاسبه‌های نگارنده‌گان، ۱۳۹۴

رتبه‌بندی حاصل از به کارگیری مدل فرایند سلسه‌مراتبی فازی (Fuzzy AHP) شهرستان‌های استان خوزستان به صورت زیر است:

اهواز < آبادان < دزفول < ایذه < بهبهان < شوش < شوشتر < شادگان < باغمک < اندیکا < اندیمشک < بندر ماهشهر < رامهرمز < مسجدسلیمان < دشت آزادگان < لالی < خرمشهر = رامشیر < امیدیه = گتوند = هفتگل = هندیجان = هویزه

این رتبه‌بندی نشان‌دهنده برتری شهرستان اهواز بر سایر شهرستان‌هاست که با وزن استاندارد ۲/۳۰۲، بالاترین خدمات بهداشت و درمان را به ساکنان خود عرضه داشته است. پس از شهرستان اهواز، شهرستان‌های آبادان و دزفول به ترتیب با وزن‌های استاندارد ۰/۴۷۴ و ۰/۳۲۶، رتبه‌های ۲ و ۳ را به خود اختصاص داده‌اند. شهرستان‌های امیدیه، گتوند، هفتگل، هندیجان و هویزه با وزن استاندارد مشابه ۰/۲۵۷۹ - از کم ترین خدمات بهداشت و درمان برخوردار بوده‌اند و به عنوان محروم‌ترین شهرستان‌های خوزستان شناخته شدند. به-

طور کلی ۴/۳۵٪ از شهرستان‌های استان خوزستان، بسیار برخوردار (شهرستان اهواز)، ۷/۸٪ محروم (شهرستان‌های آبادان و دزفول) و ۹/۸۶٪ از شهرستان‌های خوزستان (ساير شهرستان‌ها) بسیار محروم‌اند. محاسبه حداقل وزن استاندارد بر اساس تراکم جمعیت نشان می‌دهد که حدود ۹/۹۶٪ از شهرستان‌های استان خوزستان، در ارائه خدمات بهداشت و درمان به ساکنان خود عملکرد ناموفقی داشته‌اند و به جزء شهرستان اهواز که مبنا قرار داده شد، در سایر شهرستان‌های خوزستان، تناسبی بین توزیع خدمات بهداشت و درمان و توزیع جمعیت وجود ندارد (شکل شماره ۴).

شکل ۴- رتبه‌بندی و میزان موفقیت خدمات سلامت در استان خوزستان با مدل F-AHP

برای تعیین اینکه کدام شاخص‌ها عدم تعادل بیشتری را موجب شده‌اند و به صورت متوجه‌تری توزیع شده‌اند، از روش ضریب پراکندگی استفاده شد. محاسبات ضریب پراکندگی نشان می‌دهد که شاخص‌های سلامت روستایی (خانه بهداشت فعال، روستاهای زیر پوشش خانه بهداشت و مؤسسات درمانی فعال روستایی) از سایر شاخص‌ها که در محیط‌های شهری جای دارند، پراکندگی بیشتری دارند. ضرایب پراکندگی محاسبه شده در ۵ طیف از بسیار پراکنده تا بسیار متوجه دسته‌بندی شدند که شاخص دکتری علوم آزمایشگاهی (X_{13}) به عنوان متوجه‌ترین شاخص شناخته شد و توزیع ناهمانگتری

داشت (۰/۵٪). شاخص های داروخانه، مراکز توانبخشی، تعداد تخت، پزشکان متخصص، دندانپزشکان و داروسازان در طبقه نسبتاً پراکنده (۰/۳۰٪)، شاخص های پیراپزشکان، آزمایشگاه، مؤسسات درمانی فعال شهری، پرستار، تعداد مؤسسات درمانی فعال، پرتونگاری و تعداد پزشکان عمومی در طبقه پراکنده (۰/۳۵٪) و شاخص های خانه بهداشت روستایی و روستاهای زیر پوشش آن، مؤسسات درمانی روستایی، مراکز اورژانس، مراکز بهداشتی-درمانی و تعداد ماما، بهیار و بهورز در طبقه بسیار پراکنده (۰/۳۰٪) جای گرفتند (جدول شماره ۶).

جدول ۶- محاسبه ضریب پراکنده برای شاخص های منتخب بهداشت و درمان در استان خوزستان

X₁₀	X₉	X₈	X₇	X₆	X₅	X₄	X₃	X₂	X₁	گُدد شاخص
۱/۶۴۵	۱/۰۴	۲/۱۶۲	۱/۷۶۲	۲/۰۹۶	۱/۵۳۷	۱/۱۲۹	۱/۵۴۳	۲/۳۰۳	۱/۶۹۳	ضریب پراکنده‌گی
X₂₀	X₁₉	X₁₈	X₁₇	X₁₆	X₁₅	X₁₄	X₁₃	X₁₂	X₁₁	گُدد شاخص
۰/۶۸۸	۰/۵۷۴	۰/۷۰۴	۱/۱۶۳	۱/۷۶۲	۲/۸۷۲	۲/۷۱۶	۴/۲۹۸	۱/۳۸	۲/۴۱۵	ضریب پراکنده‌گی

منبع: محاسبه‌های نگارندگان، ۱۳۹۴

۵- نتیجه‌گیری

توسعه بخش درمانی و اصلاح ساختاری و مدیریتی نظام خدمات تشخیصی و درمانی یکی از تنگناهای استان خوزستان در بخش بهداشت و درمان است؛ به خاطر همین است که یکی از اهداف بلندمدت سند توسعه ملی این استان در سال ۱۳۸۴ نیل به این هدف از طریق سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و دولتی عنوان شده بود. پژوهش حاضر نیز تلاشی است در جهت شناخت وضع موجود بخش خدمات سلامت در خوزستان؛ تا بدین وسیله ضعف‌ها را نمایان سازد و پیشنهادهایی در جهت بهبود وضعیت بهداشت و درمان در سطح شهرستان‌های استان خوزستان ارائه نماید. برای دست‌یازی به هدف پیش‌گفته با در نظر گرفتن ۲۰ شاخص منتخب و کاربست مدل فرایند سلسله‌مراتبی فازی (Fuzzy AHP) و ضریب پراکنده‌گی سعی شد تا به سوال‌های پژوهش به نحو شایسته‌ای پاسخ داده شود.

در پاسخ به سوال نخست پژوهش می‌توان چنین گفت که وضعیت خدمات بهداشت و درمان در سطح شهرستان‌های استان خوزستان مطلوب نیست، چون به جزء شهرستان اهواز که به عنوان پایتخت اداری- سیاسی استان ایفای نقش می‌کند، سایر شهرستان‌ها از امکانات بهداشت و درمان مناسبی برخوردار نیستند. این عدم تناسب از محاسبات مدل سلسله‌مراتبی فاری به خوبی مشهود است، به طوری که شهرستان اهواز با امتیاز ۲۳۰۲ چیزی در حدود ۱/۸۳ امتیاز از شهرستان آبادان (رتبه دوم) با امتیاز استاندارد ۴۷۴/۰ پیش افتاده است (حدود ۵ برابر). بنابراین همچون پژوهش‌های دیگری که در زمینه توزیع خدمات در سطح شهرستان‌های یک استان یا کشور در حال توسعه انجام شده است، شهرستان اهواز نیز به خاطر مرکزیت استان خوزستان و جذب اعتبارات دولتی و خصوصی توانسته بیش ترین خدمات بهداشتی و درمانی از جمله بیمارستان‌ها، پزشکان متخصص، مراکز اورژانس، درمانگاه‌ها و کلینیک‌های تخصصی را به خود جذب نماید و به عنوان برخوردارترین شهرستان استان شناخته شود. در حالی که شهرستان‌های هفتگل، گتوند، هویزه، هندیجان و امیدیه با ۲/۵۵۹۶ فاصله از امتیاز شهرستان اهواز، در پایین‌ترین مرتبه برخورداری از خدمات سلامت قرار گرفتند که حاکی از در حاشیه بودن آن‌ها از لحاظ جذب اعتبارات و سرمایه‌گذاری‌های دولتی و خصوصی و در نتیجه دسترسی محدود ساکنان این شهرستان‌ها به امکانات حیاتی سلامت و همچنین توسعه ناپایدار بخش بهداشتی و درمانی در استان خوزستان است.

در شاخص‌های فیزیکی، ۱۱ شهرستان امیدیه، اندیکا، باغملک، خرمشهر، رامشیر، گتوند، لالی، مسجدسلیمان، هفتگل، هندیجان و هویزه، در نامناسب‌ترین شرایط قرار دارند. در شاخص نیروی انسانی، ۱۳ شهرستان امیدیه، اندیمشک، بندرهماشهر، باغملک، دشت آزادگان، رامشیر، رامهرمز، گتوند، لالی، مسجدسلیمان، هفتگل، هندیجان و هویزه دچار کمبود شدیدی هستند و در مجموعه شاخص‌های توسعه روستایی، روستاهای ۷ شهرستان امیدیه، بندرهماشهر، خرمشهر، گتوند، هفتگل، هندیجان و هویزه در وضعیت نامتناسبی قرار دارند. موارد پیش‌گفته، گویای عدم تعادل شدید و شکاف توزیعی خدمات سلامت در استان خوزستان است؛ به طوری که برخوردارترین شهرستان حدود ۱۰ برابر، برخوردارتر از محروم‌ترین شهرستان است. در تحقیق حاضر وزن‌های استاندارد منفی نشان‌دهنده اختلاف شدید بین شهرستان اهواز با سایر شهرستان‌هاست.

در پاسخ به سوال دوم باید گفت که با توجه به محاسبات انجام شده، تنها شهرستان اهواز از حداقل خدمات بهداشت و درمان برخوردار بوده است و سایر شهرستان‌ها از خدمات سلامت محروم یا نیمه محروم بوده‌اند که این امر نیز موجب مراجعته شهروندان سایر شهرستان‌ها به شهر اهواز برای بهره‌مندی از خدمات موجود بهداشتی و درمانی شده است و گسستگی را در سطوح برخورداری از خدمات سلامت را در استان خوزستان مشخص می‌سازد.

و در پاسخ به سوال سوم نیز می‌توان گفت که شاخص‌های تعداد دکتری علوم آزمایشگاهی، تعداد داروساز و تعداد دندانپزشک به ترتیب بیش ترین تمرکز را در سطح استان داشته‌اند که می‌توان دلیل آن را ماهیت نه چندان حیاتی بودن آن در سلامت و امکانات شغلی، وجود جاذبه‌های خدماتی و شرایط زندگی بهتر در شهر اهواز دانست که موجب جذب چنین مشاغلی شده است. محاسبات ضریب پراکندگی همچنین نشان داد که شاخص‌های بهداشت روستایی نسبت به سایر شاخص‌ها به گونه‌ای متعادل‌تر توزیع شده است. این بدین معنا نیست که در روستاهای استان، تنگنایی در امر خدمات سلامت وجود ندارد، بلکه نشان‌دهنده این امر است که بیش تر روستاهای استان از کم ترین امکانات و توسعه سلامت بهره‌مند بوده‌اند و بیش تر آن‌ها در یک سطح، محروم هستند (جدول شماره ۷).

جدول ۷- بررسی رابطه بین جمعیت و میزان امتیاز خدمات سلامت شهرستان‌های استان خوزستان

95% Confidence Interval Of The Difference		Std.error Mean	Sig.(2-tailed)	df	t	T-test
upper	lower					
۳۱۱۳۷۷/۳۳۱۴	۷۱۹۷۱/۷۱۲۰۳	۵۷۷۱۹	.۰/۰۰۳	۲۲	۳/۳۲۱	جمعیت شهرستان‌ها
۳۱۱۳۷۷/۳۳۱۴	۷۱۹۷۱/۷۱۲۰۳	۵۷۷۱۹	.۰/۰۰۳	۲۲	۳/۳۲۱	کل شاخص‌های سلامت
۲۵۱/۰۸	۹۹/۸۸	۱۷۵/۴۷۸	.۰/۰۰۰	۲۲	۴/۸۱۴	جمعیت روستایی
۴/۵۰۲۱	۲/۰۸۷۴	۳/۲۹۴۷	.۰/۰۰۰	۲۲	۵/۶۶۰	شاخص‌های سلامت روستایی

منبع: محاسبه‌های نگارندگان، ۱۳۹۴

محاسبات آزمون T مؤید توزیع نامتوازن خدمات بهداشتی و درمانی در بین شهرستان‌های استان و همچنین روستاهای استان است، چون $df=22$ با سطح عدم اطمینان ۵٪، برابر با ۲۰۷۴ شده است. به عبارت دیگر، چون مقدار sig ‌های محاسبه شده از ۲۰۷۴ کم تر است، اختلاف بین شهرستان‌ها، چه از لحاظ سطح سلامت کل شهرستان و چه از لحاظ سطح سلامت روستایی، معنادار بوده و این امر نیز توسعه نامتوازن، توزیع ناهمانگ و محرومیت شهرنشینان و روستانشینان این استان از خدمات و امکانات بهداشت و درمان است. در سطح شهرستان اهواز نیز با وجود تمرکز بالاتر خدمات سلامت نسبت به سایر شهرستان‌ها، خدمات بهداشت و درمان با کمبود مواجه است، به طوری که برخی بیمارستان‌های این شهرستان با کمبود پرسنل متخصص پزشکی مواجه‌اند. این امر مؤید فقدان اعتبارات لازم و عدم برنامه‌ریزی صحیح مسؤولان است. با توجه به فرسودگی زیرساخت‌های بهداشت و درمان، مسائل مربوط به صنایعی که در این استان فعالیت دارند، ساخت ناتمام بیمارستان در شهرستان‌هایی مانند باغملک، بی‌توجهی مسؤولان به سرانه بهداشت و درمان در استان و ...، وضعیت سلامت در استان خوزستان بسیار نامناسب بوده و این امر توجه و برنامه‌ریزی مسؤولان کشوری و استانی را می‌طلبد.

پیشنهادها

- با توجه به شکافی که در توزیع خدمات استان خوزستان در رابطه با خدمات بهداشت و درمان وجود دارد، باید هر گونه تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، تخصیص اعتبارات و بسیج منابع با توجه به میزان محرومیت و نیاز ساکنان صورت گیرد و چون خدمات بهداشت و درمان، حق همه انسان‌هast، باید خدمات‌رسانی به تک تک ساکنان شهرستان‌ها، چه روستایی و چه شهری مدنظر مسؤولان باشد و تنها به سرانه‌ها و سایر متغیرهای کمی اکتفا ننمود.
- با عطف به سیاست عدالت محوری و محرومیت‌زدایی کشور، طرح‌های کوتاه مدت (مانند ایجاد درگاه، داروخانه، مراکز اورژانس، افزایش تخت‌های بیمارستانی، گروه‌های امدادی درمانی و ...) برای شهرستان‌های بسیار محرومی چون هفتگل، هویزه، گتوند و ... و طرح‌های میان مدت (مانند احداث بیمارستان، آسایشگاه، آزمایشگاه و ...) برای شهرستان‌های محرومی مانند آبادان و دزفول برنامه‌چینی و به مرحله اجرا در آید.

- همان‌گونه که محاسبات میزان موقفيت شهرستان‌ها در ارائه خدمات به ساکنانشان نشان داد، به جزء شهرستان اهواز، سایر شهرستان‌های خوزستان در ارائه خدمات به ساکنان شهری و روستایی خود توفيقی نداشته‌اند. برای کمزنگ‌تر نمودن این تنگنا، مسؤولان شهرستانی و استانی می‌باید به جمع‌آوری تعرفه‌های مورد نیاز جهت احداث درمانگاه، داروخانه و ... و همچنین تشویق و به‌کار گماری پرسنل درمانی همت گمارند و این تعرفه‌ها هم از بودجه دولتی و هم بودجه بخش خصوصی تهیه شوند و با یک برنامه‌ریزی و هماهنگی واقع بینانه به سمت شهرستان‌های محروم و بسیار محروم جهت‌گیری شوند.

- محاسبات ضریب پراکندگی نیز نشان داد که بیش تر خدمات درمانی، گرایش به تمرکز در نقاطی خاص را داشته است؛ این وجود تمرکز نیز نشان‌دهنده ضعف ساختاری در نظام سلامت استان خوزستان است که می‌تواند با برنامه‌ریزی مجدد، تخصیص مجدد و حتی سرمایه‌گذاری در امکانات دیگری چون امکانات زیربنایی، اقتصادی، آموزشی و ... در نقاط مختلف استان، زمینه را برای پراکندگی مناسب خدمات حیاتی سلامت مهیا نمود.

- با توجه به این‌که یکی از مهم‌ترین وظایيف مسؤولان بخش سلامت، سركشی به روستاهاست؛ بازدید از روستاهای استان می‌تواند به آگاهی از مشکلات آنها و رسیدگی به وضعیت ساکنان برای ارتقاء وضعیت زندگی و بهبود بهداشت عمومی و در نهایت توسعه نیروی کار کشاورزی و به طبع توسعه اقتصادی منجر شود و همچنین گامی جهت پیاده‌سازی عدالت بین روستاهای اهواز و شهرها و جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهر اهواز باشد.

منابع و مأخذ:

۱. آذر، ع.، عنديليب اردکانی، د.، شاهطهماسبی، ا.، ارزیابی کارایی استان‌ها در بخش بهداشت و درمان روستایی در برنامه سوم و سال‌های ابتدای برنامه چهارم توسعه. مجله مدیریت سلامت، ۱۳ (۳۹)، ۷۸-۶۵.
۲. پورطاهری، م.، ۱۳۹۲. کاربرد روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه در جغرافیا. چاپ دوم. انتشارات سمت. ۲۲۳ صفحه.
۳. تقذیسی، ا.، پیری، س.، بهاری، ع.، ۱۳۹۱. تحلیل فضایی و سطح‌بندی شاخص‌های توسعه خدمات بهداشتی-درمانی با استفاده از تحلیل عاملی و تکنیک خوش‌های (مطالعه موردی: شهرستان‌های استان گیلان). فصلنامه آمایش محیط، ۵(۱۸): ۱۷۶-۱۴۵.
۴. جی‌بون، ک.، مدرس، ع.، ۱۳۸۸. شهر و محیط زیست. منوچهر طبیبیان، چاپ سوم. انتشارات دانشگاه تهران. ۲۲۵ صفحه.
۵. حکمت‌نیا، ح.، موسوی، م.، ۱۳۹۲. کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای. چاپ سوم. انتشارات آزاد پیما. ۳۹۰ صفحه.
۶. حموزاده، پ.، مردای هوسین، ن.، صادقی‌فر، ج.، توفیقی، ش.، ۱۳۹۲. سطح‌بندی شهرستان‌های استان آذربایجان غربی در بهره‌مندی از شاخص‌های ساختاری بهداشت و درمان. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ۷(۶۷): ۴۹-۴۲.
۷. حیدری‌چپانه، ر.، علیزاده زنوری، ش.، قلیکی میلان، ب.، ایمانی تبار، ح.، ۱۳۹۴. تحلیلی بر نابرابری‌های اجتماعی-اقتصادی مبتنی بر مدل‌های VIKOR و SAW در استان آذربایجان شرقی مطالعه موردی: خدمات بهداشتی درمانی. مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۶(۲۱): ۳۴-۱۹.
۸. زیاری، ک.، صفائی‌رینه، م.، آروین، م.، ۱۳۹۵. ارزیابی توزیع فضایی خدمات بهداشتی-درمانی و ارائه الگوی توزیع بهینه مورد شناسی: استان خوزستان. فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه‌ای، ۶(۱۹): ۹۰-۷۱.
۹. سالنامه آماری استان خوزستان. ۱۳۹۰. مرکز آمار ایران.
۱۰. سرائی، م.، کمائی‌زاده، ه.، ۱۳۹۲. تعیین درجه توسعه‌یافته‌گی شهرستان‌های استان یزد از لحاظ دسترسی به مراکز بهداشتی و درمانی با استفاده از مدل موریس. فصلنامه آمایش محیط، ۶(۲۲): ۸۰-۶۳.

۱۱. کریزک، ک.، پاور، ج. ۱۳۹۲. آئین شهرسازی پایدار. مصطفی بهزادفر و کیومرث حبیبی. چاپ دوم. انتشارات مهر ایمان. ۱۵۲ صفحه.
۱۲. محمدی، ج.، حسینی خواه، ح.، محمدی دوست، س. ۱۳۹۵. سنجش میزان رضایت از کیفیت زندگی در نواحی شهری با استفاده از تکنیک روش تشابه به گزینه ایده‌آل فازی (مطالعه موردی: شهر دوگنبدان). *فصلنامه آمایش محیط*, ۳۵(۹): ۱-۲۲.
۱۳. مرادی، ه.، احمدی، ر. ۱۳۹۵. بررسی سلسله مراتب توسعه یافتنی در شهرستان‌های استان خوزستان با تأکید بر نظریه توسعه پایدار. *فصلنامه مطالعات مدیریت شهری*, ۸(۲۷): ۹-۹۲.
۱۴. ملکی، س.، احمدی، ر. ۱۳۹۵. تأثیر عامل فاصله از مرکز بر میزان توسعه یافتنی شهرستان‌های استان خوزستان. *فصلنامه آمایش محیط*, ۳۲(۹): ۱-۲۲.
۱۵. موسوی، م.، سیدین، ح.، آرینخصال، آ.، صادقیفر، ج.، آرمون، ج.، صفری، ه.، جوبانی، ه. ۱۳۹۲. سطح‌بندی شهرستان‌های استان کرمانشاه در بهره‌مندی از شاخص‌های ساختاری سلامت با استفاده از الگوی اسکالوگرام. *مجله ارتقای سلامت*, ۲(۲): ۷-۱۵.
16. Castelli,A., Jacobs,R., Goddard,M., C.Smith,P. 2013. Health, policy and geography: Insights from a multi-level modelling approach. *Journal of Social Science & Medicine*, 92:61-73.
17. El-Jardali,F., Bou-Karroum,L., Ataya,N., El-Ghali,H., Hammoud,R. 2014. A retrospective health policy analysis of the development and implementation of the voluntary health insurance system in Lebanon: Learning from failure. *Journal of Social Science & Medicine*, 123:45-54.
18. Gibbons,Ch., Bali,R., Wickramasinghe,N. 2013. *Perspectives of Knowledge Management in Urban Health*. One Edition. Springer Press. 253P.
19. Gidey,G., Taju,S., Hagos,A. 2005. *Introduction to Public Health*. One Edition. Mekelle University Press. 173P.
20. Grad,F. 2002. The Preamble of the Constitution of the World Health. *Journal of Bulletin of the World Health Organization*, 80(12):981-984.
21. Health and Sustainable Development. 2002. *World Health Organization*(WHO).

22. Khalifa,M.,Khalid,P.2015.Developing Strategic Health Care Key Performance Indicators: A Case Study on a Tertiary Care Hospital.Journal of Procedia Computer Science,63:459-466.
23. Kontodimopoulos,N.,Nanos,P.,Niakas,D.2006.Balancing efficiency of health services and equity of access in remote areas in Greece.Journal of Faculty of Social Sciences,76:49-57.
24. The Role of Health in Economic Development.2011.Research Analyst.DSAED Press.
25. Vertakova,J.,Vlasova,O.2014.Problems and Trends of Russian Health Care Development. Journal of Procedia Economics and Finance, 4(16):34–39

